A TÖRVÉNYSZÉK VÉGZÉSE (tizedik tanács)

2025. április 29.*

„Megsemmisítés iránti kereset – A személyes adatok védelme – Az Európai Adatvédelmi Testület véleménye a nagy online platformok által alkalmazott, »hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő« modellek keretében adott hozzájárulás érvényességéről – Az (EU) 2016/679 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése – Keresettel nem megtámadható aktus – Elfogadhatatlanság – Felelősség – Kár – Okozati összefüggés – Nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülöző kereset”

A T-319/24. sz. ügyben,

a **Meta Platforms Ireland Ltd** (székhelye: Dublin [Írország], képviselik: H.-G. Kamann, F. Louis, M. Braun, A. Vallery ügyvédek, P. Nolan, B. Johnston, D. Breatnach, L. Joyce solicitors, D. McGrath, E. Egan McGrath SC, S. Horan és H. Godfrey barristers)

felperes

az **Európai Adatvédelmi Testület** (képviselik: I. Vereecken, M. Gufflet, C. Foglia és N. Peris Brines, meghatalmazotti minőségben, segítőik: G. Ryelandt, E. de Lophem, P. Vernet és G. Haumont ügyvédek)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (tizedik tanács),

tagjai: O. Porchia elnök, L. Madise (előadó) és S. Verschuur bírák,

hivatalvezető: V. Di Bucci,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Törvényszék Hivatalához 2024. június 27-én benyújtott keresetlevélre,

– az Európai Adatvédelmi Testület által a Törvényszék Hivatalához 2024. szeptember 18-án benyújtott külön beadványban emelt elfogadhatatlansági kifogásra,

– a felperesnek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó, a Törvényszék Hivatalához 2024. október 31-én benyújtott észrevételeire,

* Az eljárás nyelve: angol.

– az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és a Chamber of Progress beavatkozási kérelmeire, amelyeket a Törvényszék Hivatalához 2024. szeptember 19-én, október 1-jén, illetve 2-án nyújtottak be,

meghozta a következő

Végzést

1 Keresetével a felperes Meta Platforms Ireland Ltd (a továbbiakban: Meta) egyrészt az EUMSZ 263. cikk alapján az Európai Adatvédelmi Testületnek (a továbbiakban: EDPB) az érvényes hozzájárulásról a nagy online platformok által alkalmazott, hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő modellekkel összefüggésben című, 2024. április 17-i 8/2024. sz. véleményének (a továbbiakban: megtámadott vélemény) megsemmisítését, másrészt pedig az EUMSZ 268. cikk alapján az e vélemény miatt őt ért kár megtérítését kéri.

A jogvita előzményei

2 A megtámadott véleményt az EDPB a természetes személyeknek a személyes adatok kezelése tekintetében történő védelméről és az ilyen adatok szabad áramlásáról, valamint a 95/46/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. április 27-i (EU) 2016/679 európai parlamenti és tanácsi rendelet (általános adatvédelmi rendelet) (HL 2016. L 119., 1. o.; helyesbítések: HL 2016. L 314., 72. o.; HL 2018. L 127., 2. o.; HL 2021. L 74., 35. o.) 64. cikkének (2) bekezdése alapján, a személyes adatok védelmét felügyelő három hatóság, nevezetesen a Datatilsynet (adatvédelmi hatóság, Norvégia), az Autoriteit Persoonsgegevens (adatvédelmi hatóság, Hollandia) és a Hamburgische Beauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit (szövetségi adatvédelmi és információszabadság-ügyi biztos, Németország) kérelmére fogadta el. E hatóságok véleményt kívántak kérni arról a kérdésről, hogy milyen körülmények és feltételek mellett felelhetnek meg a 2016/679 rendelet értelmében vett érvényes hozzájárulás követelményének a „nagy online platformok” által alkalmazott azon modellek, amelyek a felhasználók részére választást kínálnak egyrészt a viselkedésalapú hirdetési célból történő személyesadat-kezeléshez való hozzájárulás, másrészt a szolgáltatás e célból történő személyesadat-kezelés nélkül történő igénybevételéért való díjfizetés között (a továbbiakban: „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modellek).

3 A megtámadott véleményben az EDPB felsorolja azokat az elemeket, amelyeket eseti alapon kell értékelni annak meghatározása érdekében, hogy a 2016/679 rendelet 4. cikkének 7. pontja értelmében vett adatkezelő e vélemény alkalmazásában „nagy online platformnak” tekintendő-e, hangsúlyozva ugyanakkor, hogy e felsorolás nem kimerítő jellegű, és hogy ezen elemek nem kumulatív módon alkalmazandók. A fenti elemek közé tartozik az a körülmény, hogy a platform felhasználóként nagyszámú érintettet vonz, a vállalkozás piaci helyzete, az érintettek száma, a kezelt adatok mennyisége vagy az adatkezelési tevékenység földrajzi kiterjedése. Pontosítja, hogy az „online platform” fogalma kiterjedhet, de nem kizárólagosan, a digitális szolgáltatások egységes piacáról és a 2000/31/EK irányelv módosításáról szóló, 2022. október 19-i (EU) 2022/2065 európai parlamenti és tanácsi rendelet (digitális szolgáltatásokról szóló rendelet) (HL 2022. L 277., 1. o.) 3. cikkének i) pontjában meghatározott „online platformokra”, és hogy a „nagy online platformok” fogalma kiterjedhet az ugyanezen rendelet 33. cikkének (1) bekezdésében meghatározott „online óriásplatformok” adatkezelőire vagy a digitális ágazat vonatkozásában a versengő és tisztességes piacokról, valamint az (EU) 2019/1937 és az

(EU) 2020/1828 irányelv módosításáról szóló, 2022. szeptember 14-i (EU) 2022/1925 európai parlamenti és tanácsi rendelet (digitális piacokról szóló jogszabály) (HL 2022. L 265., 1. o.) 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott „kapuőrökre” is.

4 Az ügy érdemét illetően az EDPB a megtámadott véleményben kifejti, hogy amennyiben a felhasználókat arra kérik, hogy járuljanak hozzá személyes adataik viselkedésalapú hirdetések közlése céljából történő kezeléséhez, e hozzájárulást annak érvényességéhez a 2016/679 rendeletben foglalt elvekkel és szabályokkal összhangban kell megszerezni. Annak különösen szabadnak, konkrétnak, megfelelő tájékoztatáson alapulónak és egyértelműnek kell lennie, továbbá a szükségesség, az arányosság, a célhoz kötöttség, az adattakarékosság és a méltányosság elvének tiszteletben tartásával végzett adatkezelésre kell vonatkoznia. Az EDPB hangsúlyozza, hogy az illetékes nemzeti felügyeleti hatóságoknak e feltételek teljesülését eseti alapon kell értékelniük.

5 Az EDPB úgy véli, hogy az esetek többségében a megtámadott véleményben említett „nagy online platform” nem felelhet meg a hozzájárulás érvényességére vonatkozó követelményeknek, amennyiben arra szorítkozik, hogy a felhasználó számára „két egymást kizáró” választási lehetőséget kínál a között, hogy vagy hozzájárulását adja a személyes adatok viselkedésalapú hirdetési célból történő kezeléséhez, vagy díjazást fizet annak érdekében, hogy az érintett szolgáltatást viselkedésalapú hirdetés nélkül vehesse igénybe. Rámutat, hogy a viselkedésalapú hirdetésen alapuló szolgáltatás lehetőségéhez képest „alternatív lehetőség” kidolgozásakor a nagy online platformoknak fontolóra kell venniük, hogy olyan „egyenértékű alternatívát” kínáljanak a felhasználóknak, amely nem jár díjfizetéssel. Ha azonban úgy döntenek, hogy díjazást kérnek az „egyenértékű alternatívához” való hozzáférésért, kínálniuk kell egy további, ingyenes és viselkedésalapú hirdetés nélküli lehetőséget is, amely például korlátozott számú személyes adat kezelésével járó vagy személyes adatok kezelésével nem járó hirdetést foglal magában, például kontextuális hirdetést, a felhasználó által kiválasztott témákon alapuló hirdetést vagy általános hirdetést. Az EDPB szerint az esetek többségében az, hogy az adatkezelő díjmentesen kínál-e viselkedésalapú hirdetés nélküli alternatívát, jelentős hatással van a hozzájárulás érvényességének értékelésére, különösen azon kérdés tekintetében, hogy az érintett anélkül tagadhatja-e meg vagy vonhatja-e vissza hozzájárulását, hogy emiatt hátrány érné.

6 Ez utóbbi kérdést illetően az EDPB többek között kifejti, hogy fontos, hogy a szolgáltatás fizetős változatáért követelt díjazás összege ne akadályozza az érintetteket a szabad választásban, és abban, hogy megtagadják a hozzájárulásuk megadását. Hangsúlyozza, hogy a személyes adatok nem tekinthetők kereskedelmi árunak, és hogy az ezen adatok védelméhez való jog olyan jog, amely díjazás fizetésétől vagy az érintett pénzügyi helyzetétől függetlenül mindenkit megillet. Kár akkor is bekövetkezhet, ha a hozzájárulásukat meg nem adó érintettek nem fizetnek díjazást, és így ki vannak zárva a szolgáltatásból, különösen akkor, ha az utóbbi alapvető szerepet játszik mindennapi életükben vagy a társadalmi életben való részvételükben, illetve meghatározó jelentőségű a szakmai hálózatokhoz való hozzáférésük szempontjából.

7 Az EDPB megjegyzi továbbá, hogy figyelembe kell venni az adatkezelő pozícióját és az érintett irányában fennálló hatalmi helyzetét. Ha egy adott helyzetben nyilvánvaló egyensúlyhiány áll fenn az előbbi és az utóbbi között, ez utóbbi úgy érezheti, hogy olyan döntés meghozatalára kényszerül, amelyet egyébként nem hozott volna meg. Hozzáteszi, hogy amikor egy „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modellel szembesül, az érintett szabadon megválaszthatja az általa elfogadott egyéni adatkezelési célt vagy különböző adatkezelési célokat, ahelyett, hogy több adatkezelési célhoz kellene együttesen hozzájárulnia.

8 A megtámadott vélemény azon feltételekre vonatkozó megfontolásokat is tartalmaz, amelyek mellett a nagy online platformok által a viselkedésalapú hirdetéssel kapcsolatos, „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modellek keretében a felhasználótól beszerzett hozzájárulás tájékoztatáson alapulónak, konkrétnak és egyértelműnek tekinthető.

A felek kérelmei

9 A Meta azt kéri, hogy a Törvényszék:

– teljes egészében semmisítse meg a megtámadott véleményt, vagy másodlagosan semmisítse meg annak releváns részeit;

– az Európai Unió szerződésen kívüli felelőssége alapján:

– kötelezze az EDPB-t, hogy tegyen meg minden intézkedést a megtámadott vélemény elfogadásával elkövetett jogsértés megszüntetése érdekében, ideértve a megtámadott felhívás visszavonását is;

– kötelezze az EDPB-t, hogy fizessen kártérítést a felperes által a megtámadott vélemény miatt elszenvedett kárért;

– kötelezze a feleket, hogy a Törvényszék határozatának kihirdetésétől számított három hónapon belül tájékoztassák a Törvényszéket a megállapodás alapján megállapított kártérítés összegéről;

– rendelje el, hogy megállapodás hiányában a felek ugyanezen határidőn belül küldjék meg a Törvényszéknek az álláspontjuk ismertetését, az azt alátámasztó számadatokkal;

– állapítsa meg, hogy a megtámadott vélemény nem írhatott elő megalapozottan további ingyenes alternatívára vonatkozó követelményt;

– rendelje el a kártérítés bármely más olyan formáját, amely a szerződésen kívüli felelősség terén megfelel a tagállamok jogában közös általános elveknek, beleértve a természetbeni kártérítést és a megállapítási határozatot, amelyet a Törvényszék megfelelőnek ítél;

– az EDPB-t kötelezze a költségek viselésére.

10 A Törvényszék eljárási szabályzata 130. cikkének (1) bekezdése alapján felhozott elfogadhatatlansági kifogásában az Európai Adatvédelmi Testület azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a megsemmisítés iránti keresetet mint elfogadhatatlant;

– utasítsa el a szerződésen kívüli felelősség megállapítása iránti keresetet mint elfogadhatatlant;

– a Metát kötelezze a költségek viselésére.

11 Az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a Meta azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást;

– a költségekről jelenleg ne határozzon.

A jogkérdésről

12 Az eljárási szabályzat 130. cikkének (1) és (7) bekezdése értelmében az alperes kérelmére a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve végzésben dönthet az elfogadhatatlanság tárgyában. Ezenkívül ugyanezen eljárási szabályzat 126. cikke értelmében, ha a kereset jogilag nyilvánvalóan megalapozatlan, a Törvényszék – az eljárás folytatása nélkül – az eljárás során bármikor indokolt végzéssel határozhat az ügyben.

13 A jelen esetben a Törvényszék – mivel úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei kellően fel vannak tárva – úgy határoz, hogy az eljárás folytatása nélkül hoz határozatot.

A megsemmisítés iránti kérelmekről

14 Az EDPB a megsemmisítés iránti kérelmek elfogadhatatlanságára hivatkozik azon az alapon, hogy egyrészt a megtámadott vélemény nem minősül megtámadható jogi aktusnak, másrészt a megtámadott vélemény a Metát sem közvetlenül, sem személyében nem érinti.

15 Az első elfogadhatatlansági okot illetően az EDPB azt állítja, hogy a megtámadott vélemény nem gyakorol joghatást a Meta helyzetére. Kifejti, hogy a 2016/679 rendelet 64. cikke alapján elfogadott vélemények különböznek az ugyanezen rendelet 65. cikkének (1) bekezdésében említett kötelező erejű határozatoktól, mivel nem fejtenek ki önálló joghatásokat. E tekintetben az említett rendelet 64. cikkének (7) bekezdése csupán azt írja elő, hogy az illetékes felügyeleti hatóságoknak „a lehető legnagyobb mértékben figyelembe kell venniük” e véleményeket, és csak egy ezt követő esetleges kötelező erejű döntés teheti kötelezővé az ilyen vélemény tartalmát a felügyeleti hatóság számára.

16 A Meta mindenekelőtt arra hivatkozik, hogy az EDPB által a 2016/679 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján kiadott véleménnyel szembeni megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságának hiánya veszélyezteti az uniós jog autonómiáját. Az érintettek ugyanis ilyen véleményre támaszkodva keresetet indíthatnak az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodásban részes olyan nem uniós államok bíróságai előtt, amelyekben az említett megállapodás értelmében a 2016/679 rendelet alkalmazandó. Márpedig e bíróságok az EUMSZ 267. cikk alapján nem terjeszthetnek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet az Európai Unió Bírósága elé e vélemény érvényességének elbírálása céljából, mivel ez az uniós jog értelmezése és alkalmazása közötti összeütközés kockázatával járna. Szükséges tehát, hogy az ilyen vélemény jogszerűségét eleve felül lehessen vizsgálni az uniós bíróság előtt indított megsemmisítés iránti kereset vizsgálata keretében, ami lehetővé teszi az egységes jogalkalmazást az EGT egész területén.

17 Ezt követően az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiben a Meta azt állítja, hogy ha a megsemmisítés iránti keresetét elfogadhatatlannak nyilvánítanák, az az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jogának megsértéséhez

vezetne. Az EDPB formálisan nem kötelező erejű eszközhöz folyamodott a kifejezetten a Metára vonatkozó szabályok előírása céljából, és megkísérelte elkerülni az uniós bíróság általi közvetlen felülvizsgálatot. Ezért a megsemmisítés iránti kereset lehetővé tenné e jog tiszteletben tartását.

18 Végül a Meta kifejti, hogy formája ellenére a megtámadott vélemény kötelező joghatásokat vált ki. Az EDPB-nek ugyanis *de facto* lehetősége van arra, hogy a nemzeti felügyeleti hatóságokat a 2016/679 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján kiadott vélemény tiszteletben tartására kényszerítse azáltal, hogy e célból kötelező erejű döntést fogad el, amint azt ugyanezen rendelet 65. cikke (1) bekezdésének c) pontja előírja. A tények arra utalnak, hogy az EDPB rá kívánja kényszeríteni álláspontját a Data Protection Commission-re (adatvédelmi hatóság, Írország), amely a Meta ügyeit kezelő fő hatóság. A megtámadott véleményben alkalmazott szerkesztési stílus maga is arra utal, hogy a felügyeleti hatóságok mérlegelési mozgástere és a nagy online platformok önértékelési mozgástere rendkívül korlátozott, sőt nem is létezik. A jelen ügyben szereplő helyzet eltér az EDPB által hivatkozott 2019. július 9-i VodafoneZiggo Group kontra Bizottság végzés (T-660/18, EU:T:2019:546) alapjául szolgáló ügyben fennálló helyzettől, amelyben a legutóbb a 2009. november 25-i 2009/140/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2009. L 337., 37. o.) módosított, az elektronikus hírközlő hálózatok és elektronikus hírközlési szolgáltatások közös keretszabályozásáról szóló, 2002. március 7-i 2002/21/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (keretirányelv) (HL 2002. L 108., 33. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 29. kötet, 349. o.) szerinti európai konzultációs eljárás keretében az Európai Bizottság által tett észrevételekről volt szó. A megtámadott véleményt ugyanis a 2016/679 rendeletben létrehozott „egységességi mechanizmus” keretében, nem pedig konzultációs eljárás keretében bocsátották ki. A Meta lényegében hozzáteszi, hogy a megtámadott vélemény azáltal, hogy figyelmen kívül hagyja a Bíróságnak a 2023. július 4-i Meta Platforms és társai (Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei) ítéletben (C-252/21, EU:C:2023:537) előzetes döntéshozatal keretében adott értékelését, amely ítélet 150. pontjában nem tartja kizártnak, hogy a 2016/679 rendeletre tekintettel jogszerűek legyenek a „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modellek, kötelező joghatásokat vált ki vele szemben.

19 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az EUMSZ 263. cikken alapuló megsemmisítés iránti keresettel lehet élni az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok által hozott valamennyi olyan jogi aktussal szemben – függetlenül azok jellegétől vagy formájától –, amelyek olyan kötelező joghatások kiváltására irányulnak, amelyek a felperes érdekeit sérthetik, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét (lásd ebben az értelemben: 1981. november 11-i IBM kontra Bizottság ítélet, 60/81, EU:C:1981:264, 9. pont; 2010. november 18-i NDSHT kontra Bizottság ítélet, C-322/09 P, EU:C:2010:701, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

20 Annak megállapításához, hogy a jogi aktus kivált-e kötelező joghatásokat, az aktus lényegét kell figyelembe venni, és az említett hatásokat olyan objektív kritériumok alapján kell megítélni, mint az említett aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve az utóbbi aktus elfogadásának körülményeit, valamint az elfogadó intézmény jogkörét (lásd: 2018. február 20-i Belgium kontra Bizottság ítélet, C-16/16 P, EU:C:2018:79, 32. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 Ami a megtámadott vélemény tartalmát illeti, amint az a fenti 4–8. pontban szereplő összefoglalóból kitűnik, e jogi aktus a 2016/679 rendeletben foglalt, a hozzájárulás érvényességére vonatkozó szabályokra tekintettel tartalmazza a nagy online platformok „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modelljeinek elemzését, emlékeztetve a felügyeleti hatóságokat az általuk ellenőrizendő szempontokra. Az EDPB e véleményben számos alkalommal jelzi, hogy az elemzést eseti alapon kell elvégezni.

22 Kétségtelen, hogy az EDPB a megtámadott véleményben arra a helyzetre összpontosít, amelyben egy nagy online platform nem kínál a felhasználónak a személyes adatok viselkedésalapú hirdetési célból történő kezeléséhez való hozzájárulás megadása mellett ingyenes alternatívát, hanem csak egy fizetős alternatívát, és kifejti, hogy az esetek többségében ez a helyzet az ilyen hozzájárulás érvénytelenségét eredményezheti, amennyiben azt megadták. Mindazonáltal az EDPB a megtámadott véleményben megjegyzi, hogy ez az értékelés több tényezőtől függ, többek között attól, hogy a szóban forgó szolgáltatás fontos-e a felhasználók társadalmi vagy szakmai életében, vagy sem, valamint a fizetős alternatíva költségétől. Megemlíti továbbá az ingyenes alternatívák különböző lehetőségeit.

23 Egyébiránt, bár – amint azt a Meta megjegyzi – a megtámadott vélemény olyan kifejezéseket alkalmaz, mint a „kell” vagy „nem szabad”, illetve „a legtöbb esetben”, az e kifejezéseket tartalmazó szövegrészek – a dokumentum egészét figyelembe véve – látszólag inkább azon megoldások alapos átgondolására hívnak fel, amelyeket az egyes online platformok kínálhatnak a felhasználóknak a viselkedésalapú hirdetések fogadásához való hozzájárulásuk alternatívájaként, ahelyett hogy a „hozzájárulást vagy díjfizetést” megkövetelő modellt e platformokat illetően általános jelleggel elítélnék. Így például a megtámadott vélemény 180. és 181. pontját, amelyek a következtetéseket tartalmazó részben találhatók, és amelyeket a Meta is kiemel, a következő ponttal együtt kell értelmezni, amely sorra vesz minden olyan elemet, amelyet figyelembe kell venni annak meghatározásakor, hogy érvényes-e a nagy online platformnak a „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modellben adott hozzájárulás.

24 A megtámadott vélemény tartalma tehát nem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az önmagában kötelező joghatások kiváltására irányul.

25 Egyébiránt az a körülmény, hogy a megtámadott véleményt akkor fogadták el, amikor különböző felügyeleti hatóságok a nagy online platformok „hozzájárulást vagy fizetést megkövetelő” modelljeit, különösen a Meta által alkalmazott modellt vizsgálták, önmagában nem teszi lehetővé az említett vélemény kötelező jellegének megállapítását. Különböző eszközök járulnak ugyanis hozzá a 2016/679 rendelet egységes alkalmazásához, amint azt annak 63. cikke előírja, amelyek közül egyesek kötelező jellegűek, míg mások csak konzultatív jellegűek.

26 E tekintetben a megtámadott véleményt – amint az a bevezető hivatkozásaiból és 7–12. pontjából kitűnik – a 2016/679 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján fogadták el. E rendelkezés a következőket írja elő:

„Bármely felügyeleti hatóság, [az EDPB] elnöke vagy a Bizottság kérheti, hogy [az EDPB] vizsgáljon meg egy általános érvényű vagy egynél több tagállamban hatással bíró ügyet, és bocsásson ki róla véleményt, különösen, ha valamely illetékes felügyeleti hatóság nem teljesíti a 61. cikk szerinti kölcsönös segítségnyújtás vagy a 62. cikk szerinti közös műveletek tekintetében fennálló kötelezettségeit.”

27 A megtámadott vélemény nem az e rendelkezés utolsó tagmondatában felvázolt körülményekhez kapcsolódik, hanem egy „általánosan alkalmazandó kérdésre” vonatkozik, nevezetesen – amint az a fenti 2. pontban kifejtésre került – arra a kérdésre, hogy milyen körülmények között és milyen feltételek mellett tekinthetők úgy a nagy online platformok „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modelljei, hogy azok megfelelnek a 2016/679 rendelet értelmében vett érvényes hozzájárulás követelményének (lásd a megtámadott vélemény 3. pontját).

28 Az EDPB által előadottakkal ellentétben a 2016/679 rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely arra kötelezné a felügyeleti hatóságokat, hogy „a lehető legnagyobb mértékben vegyék figyelembe” a 64. cikkének (2) bekezdésén alapuló véleményt. Az EDPB véleményének „a lehető legnagyobb mértékben való figyelembevételére” vonatkozó, az e cikk (7) bekezdésében kifejezett kötelezettség az említett cikk (1) bekezdése alapján kiadott vélemények esetében alkalmazandó, amelyek nem általános kérdésekre, hanem a felügyeleti hatóságok konkrét határozattervezeteinek bizonyos típusaira vonatkoznak, amelyeket e hatóságoknak az e határozatok elfogadására irányuló eljárás során közölniük kell az EDPB-vel. Ha az érintett felügyeleti hatóságnak nem áll szándékában részben vagy teljes mértékben követni az ezen az alapon neki címzett véleményt, erről értesítenie kell az EDPB elnökét, ami elindítja az EDPB kötelező erejű döntésének elfogadására irányuló eljárást, amint azt ugyanezen cikk (8) bekezdése előírja. Ilyen rendszer nincs előírva az EDPB által a 2016/679 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott, olyan általános kérdésekre vonatkozó véleményeit illetően, mint amilyen a megtámadott vélemény is. Ez utóbbiak tehát olyan vélemények, amelyekhez semmilyen különös kötőerő nem kapcsolódik.

29 Kétségtelen, hogy ugyanezen rendelet 65. cikke (1) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy az EDPB kötelező erejű döntést fogad el, „ha valamely illetékes felügyeleti hatóság nem kéri ki [az EDPB] véleményét a 64. cikk (1) bekezdésében említett esetekben, vagy nem [az EDPB] által a 64. cikk alapján kibocsátott vélemény alapján jár el”, és „[e]bben az esetben bármely érintett felügyeleti hatóság vagy a Bizottság [az EDPB] tudomására hozhatja az ügyet”. Egyébiránt, ami az olyan általános érdemi kérdésekre vonatkozó véleményt illeti, mint amely a jelen ügyben is szerepel, ha a fő felügyeleti hatóság által egy konkrét határokon átnyúló adatkezelésre vagy adatkezelésekre vonatkozóan folytatott eljárás keretében e hatóság részben vagy egészben eltér az EDPB ilyen jellegű véleményétől egy olyan határozattervezet útján, amelyet a 2016/679 rendelet 60. cikkének (3) bekezdése alapján kell elkészítenie, lehetséges, hogy az EDPB újraértékeli a megvitatott kérdést, majd ugyanezen rendelet 65. cikke (1) bekezdésének a) pontja alapján kötelező erejű határozatot fogad el. Mindazonáltal a 2016/679 rendelet 64. cikkének (2) bekezdése alapján elfogadott, a megtámadott véleményhez hasonló vélemény a fenti két eset egyikében sem minősül önmagában kötelező erejű jogi aktusnak, mivel az abban foglalt iránymutatások az EDPB hatásköreire tekintettel adott esetben csak az EDPB későbbi kötelező erejű határozatában jelenhetnek meg a felügyeleti hatóságok számára kötelező utasításokként. Ezen nem változtat az a Meta által hangsúlyozott tény, hogy az ilyen vélemény a 2016/679 rendeletben előírt egységességi mechanizmus egyik eszköze. E mechanizmus ugyanis a felügyeleti hatóságok közötti együttműködés szabályaihoz hasonlóan egy nem kötelező erejű konzultációs szakaszt ír elő azt megelőzően, hogy adott esetben az EDPB kötelező erejű határozatait elfogadnák.

30 A fentiekből következik, hogy a megtámadott vélemény harmadik személyekkel szemben nem vált ki kötelező joghatásokat.

31 Ez tehát szükségképpen így van a Meta esetében is. Ugyanis, még ha a felperes a megtámadott vélemény tárgyát képező helyzetben van is, ügyének teljes körű elemzése hiányában – amelynek elvégzése a hatóságok vonatkozásában elsődlegesen az illetékes felügyeleti hatóságok feladata – e vélemény semmiképpen sem válthat ki vele szemben kötelező joghatásokat, és nem módosíthatja jelentősen a jogi helyzetét.

32 Hasonlóképpen, ha a Meta úgy dönt, hogy saját kezdeményezésére alkalmazza a megtámadott véleményben ismertetett elemzési táblázatot, és abból következtetéseket von le, vagy ha az ír adatvédelmi hatóság maga alkalmazza ezt az elemzési kritériumokat, adott esetben elfogadva a Meta tekintetében a 2016/679 rendelet 58. cikkének (2) bekezdésében előírt korrekciós intézkedéseket, azt anélkül teszik meg, hogy a megtámadott vélemény erre jogilag kötelezné őt.

33 E tekintetben a Meta által hangsúlyozott azon tény, hogy az ír adatvédelmi hatóság jelezte számára a 2016/679 rendelet 57. cikke (1) bekezdésének g) pontjára hivatkozva – amely szerint az említett rendelet egységes alkalmazásának biztosítása érdekében minden felügyeleti hatóság együttműködik más felügyeleti hatóságokkal –, hogy úgy véli, köteles figyelembe venni a megtámadott véleményt, nem biztosíthat a megtámadott véleménynek olyan kötelező hatályt, amellyel önmagában nem rendelkezik, és amellyel a szóban forgó együttműködési kötelezettség sem ruházza fel. A harmonizált politika Unión belüli végrehajtására irányuló együttműködési kötelezettség ugyanis nem ruházhatja fel kötelező jelleggel a nem kötelező erejű uniós jogi aktusokat, még akkor sem, ha e jogi aktusokat figyelembe kell venni (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2014. február 13-i Mediaset ítélet, C-69/13, EU:C:2014:71, 27–32. pont).

34 Ezenkívül a Meta állításával ellentétben az EDPB által az illetékes felügyeleti hatóságokhoz intézett későbbi kötelező erejű döntés lehetősége, amely a Meta által alkalmazott, „hozzájárulást vagy kifizetést megkövetelő” modellt vizsgálja, amely részben vagy egészben átveszi a megtámadott felhívásban ismertetett elemzési kritériumokat, nem elegendő annak megállapításához, hogy ez utóbbi eleve kötelező erejű. Végeredményben nem kizárt, hogy a szóban forgó konkrét vizsgálat ezen ügyben a megtámadott véleményben szereplő általános iránymutatások újraértékeléséhez vezet.

35 Egyébiránt, még ha feltételezzük is, hogy – amint azt a Meta állítja – a megtámadott vélemény figyelmen kívül hagyja a „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modelleknek a Bíróság által a 2023. július 4-i Meta Platforms és társai (Közösségi hálózat általános felhasználási feltételei) ítéletben (C-252/21, EU:C:2023:537) előzetes döntéshozatal keretében adott értékelését, e vélemény – nem kötelező jellegére tekintettel – sem módosíthatja a Meta jogi helyzetét.

36 A fenti megfontolások összességére tekintettel meg kell állapítani, hogy a megtámadott vélemény nem minősül a Meta által megtámadható jogi aktusnak.

37 E következtetés a Meta állításával ellentétben nem sérti az Alapjogi Charta 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jogát. Mivel a megtámadott vélemény nem vált ki kötelező joghatásokat, az, hogy azt a Meta megsemmisítés iránti kereset keretében nem támadhatja meg, nem minősülhet a hatékony bírói jogvédelemhez való joga megsértésének. Az abban szereplő megfontolások csak akkor érinthetik közvetlenül a Metát, ha azokat a felügyeleti hatóság vagy valamely tagállam bíróságának, illetve az EGT-Megállapodás más részes államának határozata tartalmazza. Ha ez az eset áll fenn, e határozatokat az említett cikk követelményeinek megfelelő bíróság értékelheti vagy értékelte.

38 Azt a következtetést, amely szerint a megtámadott vélemény nem minősül a Meta által megtámadható aktusnak, nem kérdőjelezheti meg a Meta azon érvelése sem, amely szerint e vélemény tartalmát eltérően értékelhetik az EGT-Megállapodásban részes, az Unióban tagsággal nem rendelkező államok bíróságai és az uniós tagállamok bíróságai, amelyek az előbbiekkel ellentétben előzetes döntéshozatal céljából kérdéseket terjeszthetnek a Bíróság elé, ami sértheti az uniós jog egységességét.

39 Ez az eshetőség ugyanis az EGT-Megállapodás alapján alkalmazandó szabályok megfelelő végrehajtásának biztosítása érdekében az EGT-Megállapodásban elfogadott rendszerből következik. E rendszer a felügyelet és a bírósági felülvizsgálat két pillérén alapul, amelyek közül az első az uniós tagállamokra, a második pedig az e megállapodásban részes többi államra alkalmazandó. Ez utóbbiakat illetően az említett megállapodás 108. cikkének (2) bekezdése és az EFTA-államok közötti, Felügyeleti Hatóság és Bíróság létrehozásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 344., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 52. kötet, 3. o.) 34. cikke többek között kimondja, hogy ezen államok bírósága az Európai Szabadkereskedelmi Társulás (EFTA) Bíróságához fordulhat annak érdekében, hogy véleményt kérjen e szabályok értelmezéséről, tehát különösen a 2016/679 rendelet értelmezéséről. Ha ennek keretében fordulnak hozzá, az EFTA-Bíróság tehát jelezheti, hogy mennyiben véli úgy, hogy a megtámadott véleményben szereplő megfontolások megfelelnek az említett rendeletnek. Adott esetben arra is utalhat, hogy e megfontolások nem kötelező jellegűek. Ami az uniós tagállamokat illeti, ezen államok valamely bírósága a Bírósághoz fordulhat a megtámadott vélemény érvényességének értékelése érdekében. Noha ugyanis az EUMSZ 263. cikk kizárja a kötelező joghatással nem rendelkező jogi aktusoknak a Bíróság által, megsemmisítés iránti kereset alapján történő felülvizsgálatát, a Bíróság az EUMSZ 267. cikk alapján az ilyen jogi aktusok érvényességét vizsgálhatja, ha előzetes döntéshozatal keretében határoz (lásd: 2021. július 15-i FBF ítélet, C-911/19, EU:C:2021:599, 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 Hangsúlyozni kell, hogy az EGT-Megállapodás által szabályozott számos terület bármelyikét illetően megtörténhet, hogy valamely uniós jogi aktust ezen eljárások végén a két bíróság eltérően értékeli. A Meta azon érvelésének elfogadása, amely szerint az esetleges eltérő értékelések elkerülése érdekében el kellene fogadni a nem kötelező erejű uniós jogi aktussal szembeni megsemmisítés iránti keresetet, a megsemmisítés iránti keresetek EUMSZ 263. cikkben meghatározott elfogadhatósági feltételeinek figyelmen kívül hagyásához és alkalmazásuk jelentős mértékű megzavarásához vezetne.

41 Az uniós jog egységének a Meta által azonosított esetleges megsértése következésképpen potenciális hátrány, amely ahhoz kapcsolódik, hogy az uniós szabályok valamely nemzetközi megállapodás alapján az uniós tagállamok területén kívül, egy másik igazságszolgáltatási rendszerben alkalmazandók. Ez a potenciális hátrány, amelyet végeredményben figyelembe vettek az EGT-Megállapodásban, amely a 111. cikkében vitarendezési mechanizmust ír elő, amely adott esetben a Bíróság eljárását teszi szükségessé, nem vezethet az Unión belül az uniós szabályok megsértéséhez.

42 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy helyt kell adni az EDPB által felhozott elfogadhatatlansági kifogásnak annyiban, amennyiben az a megsemmisítés iránti kérelmek ellen irányul, következésképpen e kérelmeket mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, anélkül hogy az EDPB által hivatkozott másik elfogadhatatlansági okról határozni kellene.

A kártérítési felelősségre vonatkozó kérelmekről

43 Az EDPB a kártérítési felelősségre vonatkozó kérelmek elfogadhatatlanságára is hivatkozik, lényegében azzal az indokkal, hogy azok szorosan kapcsolódnak a megsemmisítés iránti kérelmekhez, amelyeket elfogadhatatlannak kell nyilvánítani.

44 Emlékeztetni kell arra, hogy az uniós bíróság jogosult mérlegelni az egyes ügyek körülményei alapján, hogy a gondos igazságszolgáltatás indokolja-e a kereset érdemi elutasítását, anélkül hogy ezt megelőzően határozna annak elfogadhatóságáról. A jelen ügyben pergazdaságossági okokból

először is meg kell vizsgálni a Meta kártérítési felelősségének megállapítása iránti kérelmek megalapozottságát, anélkül hogy előzetesen határozni kellene azok elfogadhatóságáról, mivel azok az alábbiakban kifejtett indokok miatt nyilvánvalóan megalapozatlanok (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2002. február 26-i Tanács kontra Boehringer ítélet, C-23/00 P, EU:C:2002:118, 51. és 52. pont).

45 A Meta előadja, hogy a megtámadott vélemény elfogadásával az EDPB kellően súlyosan megsértette a számára jogokat keletkeztető jogi szabályokat. Emiatt olyan kár érte, amelynek bekövetkezése közeli, és kellő bizonyossággal előre látható. Azt állítja, hogy alkalmazásainak felhasználói számosan választanák azt az ingyenes alternatívát, amelyet a megtámadott vélemény értelmében köteles nekik felajánlani, azon a döntésen felül, hogy a viselkedésalapú hirdetéshez való hozzájárulásukat adják meg, illetve fizetnek azért, hogy az érintett szolgáltatást anélkül vehessék igénybe, hogy ilyen típusú reklámot kapnának. Ez azzal járna, hogy jelentősen csökkennének egyrészt az azon hirdetőktől származó reklámbevételei, akik hajlandók a viselkedésalapú hirdetések elhelyezéséért magas árat fizetni, de más típusú hirdetések elhelyezéséért csak alacsonyabb árat készek fizetni, másrészt pedig a felhasználóitól származó, reklámmentes előfizetésekből származó bevételei. Még ha a megtámadott vélemény csak ideiglenes jellegű is, és egy adott időpontban meg is semmisítik, a Meta véglegesen elveszíthetett egyes hirdetőket. Egyébiránt közvetlen okozati összefüggés áll fenn a megtámadott vélemény és a hivatkozott kár között, mivel az előbbi az utóbbi meghatározó oka. Az EDPB ugyanis arra törekedett, hogy ezt a véleményt kötelező erejűnek tekintsék, és figyelembe kell venni azt a fenyegetést, hogy tartalmát átveszik az ugyanezen szerv által elfogadott kötelező erejű határozatok, vagy a bíróságok, különösen az EGT-Megállapodásban részes EFTA-államok bíróságai, amelyek nem terjeszthetnek előzetes döntéshozatal iránti kérelmet a Bíróság elé annak érvényességével kapcsolatban. A Meta e tekintetben megismétli a többek között annak alátámasztására előterjesztett érveket, hogy a megtámadott vélemény kötelező joghatásokat vált ki (lásd a fenti 18. pontot).

46 A Meta az Unió szerződésen kívüli felelőssége és az általa hivatkozott kár megtérítése címén a fenti 9. pont második franciabekezdésében ismertetett következtetéseiben megjelölt intézkedések elfogadását kéri.

47 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az Unió EUMSZ 340. cikk második bekezdése szerinti szerződésen kívüli felelősségének megállapításához három feltétel együttes fennállása szükséges, mégpedig az uniós intézményeknek, szerveknek vagy hivataloknak felrótt magatartás jogellenessége, a kár tényleges bekövetkezése, valamint a magatartás és a hivatkozott kár közötti okozati összefüggés fennállása (lásd ebben az értelemben: 2000. július 4-i Bergaderm és Goupil kontra Bizottság ítélet, C-352/98 P, EU:C:2000:361, 39–42. pont; 2021. október 28-i Vialto Consulting kontra Bizottság ítélet, C-650/19 P, EU:C:2021:879, 138. pont).

48 E feltételek együttes fennállásának követelménye azt jelenti, hogy ha egyikük nem teljesül, a kártérítés iránti keresetet teljes egészében el kell utasítani anélkül, hogy vizsgálni kellene az említett felelősség megállapításának többi feltételét (lásd: 2021. február 25-i Dalli kontra Bizottság ítélet, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezenfelül az uniós bíróság nem köteles e feltételeket meghatározott sorrendben vizsgálni (1999. szeptember 9-i Lucaccioni kontra Bizottság ítélet, C-257/98 P, EU:C:1999:402, 13. pont).

49 Elsőként az állítólagos kár ténylegességére vonatkozó feltételt célszerű megvizsgálni.

50 E feltételt illetően emlékeztetni kell arra, hogy a kárnak „ténylegesnek és biztosnak” kell lennie. A pusztán feltételezett és meg nem határozott kár azonban nem teremt jogot a kártérítésre (lásd: 2011. október 26-i Dufour kontra EKB ítélet, T-436/09, EU:T:2011:634, 192. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). A határozott kár fennállására vonatkozó feltétel azonban teljesül akkor, ha a kár bekövetkezése közeli, és kellő bizonyossággal előre látható, még ha teljes pontossággal nem is számszerűsíthető (lásd: 2015. december 3-i CN kontra Parlament ítélet, T-343/13, EU:T:2015:926, 118. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

51 Ezenkívül a felperesnek kell meggyőző bizonyítékokat szolgáltatnia többek között az állítólagos kár fennállására vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: 2009. július 16-i SELEX Sistemi Integrati kontra Bizottság ítélet, C-481/07 P, nem tették közzé, EU:C:2009:461, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2011. november 8-i Idromacchine és társai kontra Bizottság ítélet, T-88/09, EU:T:2011:641, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

52 A jelen ügyben a Meta által hivatkozott kár a reklámbevételek és az előfizetésekből származó bevételek csökkenésében áll, amely a Meta szerint a megtámadott véleményben állítólag előírt azon „követelményből” ered, hogy a felhasználók számára ingyenes alternatívát kell kínálni az egyrészt a viselkedésalapú reklámokhoz való hozzájárulás, másrészt pedig az érintett szolgáltatás ilyen típusú reklámok nélküli igénybevételéért való díjfizetés közötti választáson felül. A Meta azt állítja, hogy az ír adatvédelmi hatóság „kötelesnek tekinti magát” egy ilyen alternatíva „valamilyen formában” történő előírására, vagy ezt az EDPB által a 2016/679 rendelet 65. cikke (1) bekezdésének c) pontja alapján elfogadott kötelező erejű döntést követően kell megtennie.

53 Meg kell állapítani, hogy e kár egyrészt a megtámadott vélemény téves értelmezésén alapul, amely – amint az többek között a fenti 21. és 30. pontban megállapításra került – lényegében csak arra irányul, hogy a 2016/679 rendeletben foglalt, a hozzájárulás érvényességére vonatkozó szabályokra tekintettel a nagy online platformok „hozzájárulást vagy díjfizetést megkövetelő” modelljeinek tesztjét elvégezze, és nem irányul kötelező joghatások kiváltására. Másrészt jövőbeli és bizonytalan eseményeken alapul, mivel az a tény, hogy az ír adatvédelmi hatóság úgy dönt, hogy saját kezdeményezésére alkalmazza ezt a tesztet, vagy hogy az EDPB e területen kötelező erejű döntést fogad el, csupán eshetőségek.

54 A tényleges és biztos kár fennállására vonatkozó feltétel tehát nem teljesül.

55 Ráadásul, ami az okozati összefüggésre vonatkozó feltételt illeti, az az uniós intézménynek, szervnek vagy hivatalnak felrótt magatartás és a kár közötti, kellően közvetlen okozati összefüggés fennállására vonatkozik, amely összefüggést a felperesnek kell bizonyítania oly módon, hogy a kifogásolt magatartás kell, hogy legyen a kár meghatározó oka (lásd: 2018. december 13-i Európai Unió kontra ASPLA és Armando Álvarez ítélet, C-174/17 P és C-222/17 P, EU:C:2018:1015, 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Más szóval, az Uniónak felrótt magatartás és az állítólagos kár közötti közvetlen okozati összefüggés fennállásának megállapítása érdekében meg kell határozni, hogy a szóban forgó jogellenes cselekmény közvetlenül a hivatkozott kár kiváltó oka-e (2010. január 20-i Sungro kontra Tanács és Bizottság ítélet, T-252/07, T-271/07 és T-272/07, EU:T:2010:17, 49. pont).

56 Márpedig a jelen ügyben nyilvánvalóan nem állapítható meg ilyen összefüggés a megtámadott vélemény és a Meta által hivatkozott kár között. A fenti 20–36. pontban elvégzett elemzésből ugyanis az következik, hogy a megtámadott vélemény nem vált ki kötelező joghatásokat, másként fogalmazva, nem rendelkezik kötelező erővel. Következésképpen nem lehet kellően közvetlen oka annak az esetleges jövedelemcsökkenésnek, amelyre a Meta hivatkozik. Az ilyen kár közvetlenül a

felperes szándékos magatartásából vagy a vele szemben esetlegesen meghozott döntésekből eredhet, amelyek arra késztetik, hogy a felhasználóknak ingyenes alternatívát kínáljon azon döntésen felül, hogy hozzájárul a viselkedésalapú hirdetéshez, vagy az érintett szolgáltatás ilyen típusú hirdetés igénybevétele nélkül történő igénybevételéért díjat fizet.

57 Az Unió szerződésen kívüli felelősségére alapított valamennyi kereseti kérelmet tehát mint nyilvánvalóan minden jogi alapot nélkülözőt el kell utasítani, anélkül hogy meg kellene vizsgálni az Európai Adatvédelmi Testületnek felrótt magatartás jogellenességére vonatkozó feltételt.

58 Következésképpen a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

59 E körülmények között az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és a Chamber of Progress amerikai jog szerinti társaság által előterjesztett beavatkozási kérelmekről nem szükséges határozni.

A költségekről

60 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Metát, mivel pervesztes lett, az EDPB kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

61 Az eljárási szabályzat 144. cikkének (10) bekezdése alapján abban az esetben, ha – a jelen esethez hasonlóan – a beavatkozási kérelemről történő határozathozatalt megelőzően befejeződik az eljárás, a beavatkozást kérelmező, valamint a felperes és az alperes maguk viselik a beavatkozási kérelemmel összefüggésben felmerült saját költségeiket. Tekintettel arra, hogy a beavatkozási kérelmeket sem a Metával, sem az EDPB-vel nem közölték, és ennélfogva ez utóbbiak nem voltak olyan helyzetben, hogy e tekintetben költségeket viseljenek, meg kell állapítani, hogy a Tanács, a Parlament és a Chamber of Progress maguk viselik a beavatkozási kérelmekkel összefüggésben felmerült saját költségeiket.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (tizedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet mint részben elfogadhatatlant és mint részben nyilvánvalóan megalapozatlant elutasítja.

2) Az Európai Unió Tanácsa, az Európai Parlament és Chamber of Progress beavatkozási kérelméről nem szükséges határozni.

3) A Meta Platforms Ireland Ltd maga viseli saját költségeit, valamint az Európai Adatvédelmi Testület részéről felmerült költségeket.

4) A Tanács, a Parlament és a Chamber of Progress maguk viselik a beavatkozási kérelmekkel kapcsolatban felmerült saját költségeiket.

Luxembourg, 2025. április 29.

V. Di Bucci
hivatalvezető

O. Porchia
elnök